בס"ד

יום **ב**', **כ**' ב**טבת** תשס"א (**15** בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

"ממשה עד משה לא קם כמשה" -
היום, **כ**' ב**טבת**, הוא יום פטירתו של **ר' משה בן מיימון (הרמב"ם)**, אחד מגדולי כל הדורות בישראל (1204-1135,4964-4895). נולד בקורדובה שבספרד ונדד בארצות צפון אפריקה, ולבסוף התיישב במצרים ושימש שם כרופאו של הכאליף המצרי. חיבורו הגדול בהלכה היה "**משנה תורה**", בו סיכם בשיטתיות את כל הדינים וההלכות, על-פי התורה שבכתב והתורה שבעל-פה. חיבור זה נקרא גם "**יד החזקה**", רמז לפסוק המסיים את התורה: "ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל" [דברים **ל"ד**, 12] וכולל 14 ספרים, כמניין "**יד**". [פרפראות לתורה]

***

בעניין **גדול...** אחרי ברית המילה, מברכים הקהל את הרך הנימול: **"זה הקט־ן גדול יהיה".** כאשר מסתכלים אל האותיות המרכיבות את המלים "**קטן**" ו"**גדול**" מגלים את הדבר הבא – אותיות המילה "**קטן**", עם ערכיהן המספרי, הן – **ק** = 100, **ט** = 9, **ן** = 50; אין פה סדר.
לעומתן, אותיות המילה "**גדול**", עם ערכיהן המספרי, הן – **ג** = 3, **ד** = 4, **ו** = 6, ו-**ל** = 30. ויש פה סדר – הערך המספרי של האותיות הולך וגדל מאות לאות.
בנוסף, **הערך של האותיות** ב"גדול" הוא **קטן** מאלה שבמילה "קטן". אף הקטנה בערכה במילה "קטן" – ט' – היא רבה בערכה לעומת רוב האותיות ב"גדול". לע"ד, נדמה לי שמה שעושה את המילה "גדול" באמת גדול, הוא נכונות האותיות הקטנות – כל אחת לפי ערכה הפרטי שלה – להצטרף ביחד לפי סדר. גדול האותיות היא האחרונה במילה ואינה "עומדת על כבודה" להיות ראשונה... [הארה שזכיתי לה השבת]

***

היום, בשנת תשכ"ט(1968-5729), **הוקמה מפלגת העבודה הישראלית**, בה התאחדו מפלגת פועלי ארץ-ישראל(מפא"י), רשימת פועלי ישראל(רפ"י) ואחדות העבודה. בשנים 1984-1969 היתה ב"מערך" עם מפ"ם. [תאריכון מרכז ההסברה]

***

בעקבות מאמרו של אמיל זולה שאותו הזכרנו אתמול, ולאור העובדה שטקס ההשפלה של דרייפוס התקיים אף הוא בחודש זה (ב-ט' בטבת, לפני כ 106- שנה...), הנ"ל **תמצית הרקע של פרשת דרייפוס**:
אלפרד דרייפוס היה קצין יהודי בצבא הצרפתי בתקופת סוף המאה ה-19, ושירת במטכ"ל. קצינים אנטישמיים שקנאו בעלותו בדרגה העלילו עליו עלילת בגידה בשלהי הקיץ שנת תרנ"ד(1894-5654), כאילו שלח מכתבי מידע למטכ"ל הגרמני. בסתיו אותה שנה, נשפט דרייפוס ונמצא **אשם**, למרות שלא כל המומחים לכתב-יד שבדקו את חומר ההרשעה מצאו זהות בינו לבין כתב ידו של דרייפוס.
בטקס השפלה פומבי, לפני המון מוסט בידי העתונות, **ביום שבת קודש**, פר' **"ויגש"**, ט' בטבת תרנ"ה(5 בינואר 1895), קרעו ממנו את דרגותיו ועיטורו, ושברו את חרבו. אז גם הוגלה לאי השדים, ליד חופי גוויאנה שבדרום אמריקה, מתקן הכליאה הגרוע ביותר של צרפת. העלילה הסעירה את דעת הקהל, ואנשים רבים, בראשם הסופרים והוגי הדעות **אמיל זולה** ו**אנאטול פראנס** נאבקו לזיכויו... {ההמשך מחר}

יום נעים (עם תפילה לפדיון שבויי ישראל...)